

ความสัมพันธ์ระหว่างความกดดันทางการเรียน ที่ส่งผลต่อวิชาชีพพยาบาล
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา ๒๕๑๗

ปริญญานิพนธ์

ของ

วิรัตน์ ตั้งใจรบ

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๑๗

คณะกรรมการที่ 'รามา' ประจำตัวได้ตัดสินใจพิจารณาปริมาณเงินที่
เก็บค่าบริการเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยกรีนกรีนวิโรได้

.....ประธาน
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย และอาจารย์ฉ้วน สายยศ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สงวนสุช จันทวงศ์ , คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่กรุณาอนุญาตในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาศึกษา นอกจากนี้ผู้เขียนต้องขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เคียน สิ้นธุเฒ่าประทุม แห่งศูนย์คอมพิวเตอร์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และขอขอบพระคุณอาจารย์บุญเกียม สักหมาศ และอาจารย์สุภาภี เสนาคิสัย แห่งโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีที่กรุณาให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับกฏบัตรอย่างในการทดสอบ

ขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ ทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

วิรัตน์ ตั้งใจรบ

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ <u>บทนำ</u>	๑
✓ ภูมิหลัง ✕	๑
✓ ความมุ่งหมายในการศึกษา ✕	๓
✓ ความสำคัญของการศึกษา ✕	๔
ขอบเขตของการศึกษา ✓	๔
คำนิยามศัพท์เฉพาะ ✓	๕
✓ สมมุติฐานของการศึกษา ✕	๕
๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	๗
✓ ๓ วิธีดำเนินการ -	๑๔
กลุ่มตัวอย่าง ✕	๑๔
วิธีรวบรวมข้อมูล ✓	๑๔
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ✕ ✓	๑๕
การวิเคราะห์ข้อมูล ✓	๑๘
✓ ๔ ผลการวิจัย	๒๐
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิจัย	๒๐
✓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ✕	๒๑
การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบต่าง ๆ	๒๒
การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์เป็นเกณฑ์	๒๕
การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อใช้คะแนนจากแบบสอบถาม	๒๕
✓ วัตถุประสงค์ต่อวิชาชีพพยาบาลเป็นเกณฑ์	๒๕
ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์	๒๕
ทางการเรียนพยาบาล กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล	๑๒๖

บทที่	หน้า
✓ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๓๓
ความมุ่งหมาย ✓	๓๓
กลุ่มตัวอย่าง ✓	๓๓
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ✓	๓๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ✓	๓๔
อภิปรายผล	๓๖
ข้อเสนอแนะ ๓๗	๓๗
บรรณานุกรม	๓๘
ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามชั้น	๑๔
๒	เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบกิตติศาสตร์ของนักศึกษานุปริญญา พยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓	๒๒
๓	เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบวิชาภาษาไทยของนักศึกษา นุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓	๒๓
๔	เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบอุปมาอุปไมยของนักศึกษานุปริญญา พยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓	๒๓
๕	เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบมีคัมพันธ์ของนักศึกษานุปริญญา พยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓	๒๔
๖	เปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓	๒๕
๗	ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพหุคูณ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑	๒๖
๘	ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพหุคูณ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๒	๒๗
๙	ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพหุคูณ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๓	๒๘
๑๐	ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพหุคูณ กับคะแนนจาก แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษานุปริญญา พยาบาล ชั้นปีที่ ๑	๒๙
๑๑	ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพหุคูณ กับคะแนนจาก แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษานุปริญญา พยาบาล ชั้นปีที่ ๒	๓๐

- ๑๒ ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพยากรณ์ กับคะแนนจากแบบสอบถาม
 วัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๓ ๓๑
- ๑๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล
 ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ๓๒

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งที่ระบอบทุนนิยมเผชิญ ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนา ประเทศอย่างมากก็คือ ปัญหาสุขภาพของประชากร หากประชากรมีร่างกายอ่อนแอ มีโรค ภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ก็ย่อมทำให้ขาดความสามารถที่จะประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและ ครอบครัวได้ เป็นสาเหตุทำให้เกิดความยากจน และเป็นผลเสียก่อเกรงธุรกิจของชาติ โดยส่วนรวม การสูญเสียชีวิตตลอดจนการเจ็บป่วยย่อมหมายถึงการสูญเสียกำลังทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าว กิจกรรมสาธารณสุขจึงเป็นกิจการที่สำคัญของประเทศ เพราะเป็นกิจการที่แก้ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บและส่งเสริมสุขภาพของประชากร บุคคลที่เป็น ส่วนสำคัญในการช่วยให้กิจการสาธารณสุขดำเนินไปตามวัตถุประสงค์นอกเหนือไปจากแพทย์ แล้วก็คือ พยาบาล อาจกล่าวได้ว่าการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่กำลังคนของประเทศ เท่าที่เป็นอยู่ถ้าหากขาดพยาบาลก็ไม่อาจดำเนินไปได้ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าไม่มีงานสาธารณสุข ส่วนใดเลยที่พยาบาลไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อเป็นเช่นนี้ความต้องการพยาบาลก็มีเพิ่มขึ้น เรื่อย ๆ ยิ่งเมื่อกิจการขยายตัวและจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความต้องการ พยาบาลย่อมเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

ที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าพยาบาลมีบทบาทสำคัญต่อความปลอดภัยของชีวิตของประชา กร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเลือกสรรที่ดี เพื่อที่จะได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ อย่างแท้จริง ดังที่ลออ หุ่ตางกูร (ลออ หุ่ตางกูร, ๒๕๑๒ : ๔๖) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ จดหมายเหตุการณ์พยาบาลว่า "การพยาบาลเป็นสวัสดิการที่จำเป็นอย่างยิ่งของสังคม ซึ่งเกีย วข้องโดยตรงกับความป่วยไข้และความปลอดภัยของชีวิต การเตรียมบุคคลเพื่อให้บริการนี้ จึงต้องทำอย่างพิถีพิถัน และยึดถือปรัชญาแห่งการพยาบาลกับปรัชญาการศึกษาโดยทั่วไป"

การที่จะได้พยาบาลที่มีความรู้ความสามารถออกไปปฏิบัติงานดังกล่าวแล้วนั้น จะต้องเริ่มต้นตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักเรียนเข้ามาศึกษา วิธีการสอบคัดเลือกเข้าเรียน

พยายามเท่าที่กระทำกันอยู่ในปัจจุบันมักมุ่งวัดในด้านเนื้อหาวิชาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการสอบ
คัดเลือกโดยวิธีนี้ ขวาล แพร์คกุล (ขวาล แพร์คกุล, ๒๕๑๕ : ๑๕) ได้กล่าวว่ามิได้รับรอง
ว่าผู้ที่สอบผ่านเข้าไปได้นั้นจะมีระดับปัญญาหรือสมรรถวิสัยของการเรียนรู้ หรือที่ในปัจจุบัน
เรียกว่าความถนัดทางการเรียนสูงพอที่จะเรียนวิทยาการนั้น ๆ ได้สำเร็จโดยสะดวกเสมอไป
ฉะนั้น จึงมักปรากฏอยู่เนือง ๆ ว่าทั้ง ๆ ที่นักเรียนเหล่านี้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาได้แล้ว
ก็ยังเรียนไม่สำเร็จ ต้องถูกคัดออกไปหรือสอบตกซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นต้น ✕ ออสลัน (Oslund,
L.A., 1965 : 58-61) ได้รายงานว่าอย่างน้อยที่สุด ๑ ใน ๓ ของนักศึกษาพยายาม
ที่สอบเข้าเรียนไ้จะลาออกก่อนที่จะเรียนจบ ซึ่งมีผลทำให้เสียเวลา เสียเงิน และเสีย
กำลังใจโดยใช่เหตุ ทำให้โรงเรียนพยายามหลายแห่งหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว โดย
การปรับปรุงวิธีการสอบคัดเลือก และแก้ไขอุปสรรคทางการเรียน การพยากรณ์ความ
สำเร็จทางการเรียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ทางโรงเรียนนำมาใช้ในการแก้ปัญหานี้ ✕

✕ วิธีการวัดผลในปัจจุบันเชื่อกันว่า บุคคลที่มีความสำเร็จในการเรียนหรือในกิจกรรม
ใด ๆ นั้น นอกจากจะเป็นผู้มีสติระลึกรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ แล้ว ยังจะต้องมีระดับปัญญาสูง
พอคู่ควรกับกิจกรรมนั้น ๆ อีกด้วย สำหรับการศึกษทั่วไปในโรงเรียนเรียกแบบทดสอบ
ที่ใช้สำหรับวัดระดับปัญหานี้ว่า แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ✕ (๑)

✕ ฉะนั้น การสอบคัดเลือกที่ดีจึงควรจะต้องมีการสอบวัดสมรรถภาพด้านปัญญา หรือ
ความถนัดทางการเรียนนี้ประกอบด้วย จึงจะช่วยให้การสอบวัดสมบูรณ์และมองเห็นภาพของ
เด็กชัดเจนยิ่งขึ้น ✕ (ขวาล แพร์คกุล, ๒๕๑๕ : ๑๕) ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เอง ผู้เขียน
จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนพยายาม ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการศึกษาในสาขาวิชาชีวนี้ให้ได้
ผลดียิ่งขึ้น

✕ ตัวอย่างใดก็ตาม ในการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในกิจการ
ใด ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง คือ ทศนคติ ✕ ฮิลการ์ด (Hilgard,
1958:42) กล่าวว่า ทศนคติเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือหักล้างแรงขับ (Drive)
หรือแรงจูงใจ (Motive) ในการเรียนพยายาม มักพบเสมอ ๆ ว่าเข้ามาเรียน

โดยไม่ตั้งใจ บางคนเข้ามาเรียนเพราะทำตามความประสงค์ของบิดามารดา บางคนเข้ามาเรียนเพราะชอบเข้าเรียนอย่างอื่นไปได้ บางคนมาเรียนเพราะมีคนอื่นแนะนำ เป็นต้น นักเรียนเหล่านี้เมื่อเข้ามาเรียนแล้วมักจะเรียนไม่สำเร้จ หรือเมื่อเรียนสำเร้จแล้วก็มักจะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอย่างอื่น หรือถ้าไม่เปลี่ยนไปประกอบอาชีพอย่างอื่นแต่ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ก่อวิชาชีพอของตนเองเสียแล้ว ก็ยอมที่จะไม่ชอบ ไปเต็มใจ หรือไม่พึงพอใจที่จะประกอบอาชีพของตนให้ก้าวหน้า ไม่ชวน ขวายที่จะทำหน้าที่ของตนให้เด่น ขาดความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อสังคมและประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวนี้ในการสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนพยาบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาทัศนคติของผู้ที่จะเข้ามาเรียนอีกประการหนึ่งด้วย

๗. ความมุ่งหมายในการศึกษา

๑. เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนสูง จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยหรือไม่ และนักศึกษาพยาบาลที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนต่ำ จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วยหรือไม่

๒. เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสูง จะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลหรือไม่ และนักศึกษาพยาบาลที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนต่ำ จะมีทัศนคติที่ไม่สู้ดีต่อวิชาชีพพยาบาลหรือไม่

๓. เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือไม่ และนักศึกษาพยาบาลที่มีทัศนคติที่ไม่สู้ดีต่อวิชาชีพพยาบาลจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วยหรือไม่

๔. เพื่อจะหาความสัมพันธ์สัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

๕. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ (Relative Weights) ของตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้งหมด ๔ ตัว ที่มีต่อผลลัพธ์ทางการเรียนพยาบาลและต่อทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ตัวแปรดังกล่าว คือ

- แบบทดสอบคณิตศาสตร์ X
- แบบทดสอบภาษาไทย
- แบบทดสอบอุปมาอุปไมย
- แบบทดสอบมีคีสัมพันธ์ X

Xความสำคัญของการศึกษา

๑. เพื่อจะทราบถึงความเที่ยงตรง เชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบที่จะนำมาใช้ในการสอบคัดเลือกนักศึกษาพยาบาล อันเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือกให้เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ อย่างแท้จริง

๒. การศึกษารั้ครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อวิชาชีพพยาบาล อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิชาชีพพยาบาลให้ดีขึ้น X

Xขอบเขตของการศึกษา

๑. ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาโดยเฉพาะกับนักศึกษานุปริญญาพยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ จำนวน ๒๕๐ คน

๒. ตัวพยากรณ์ (Predictors) หรือตัวแปรอิสระ มี ๔ ชุด คือ

- แบบทดสอบคณิตศาสตร์
- แบบทดสอบภาษาไทย
- แบบทดสอบอุปมาอุปไมย
- แบบทดสอบมีคีสัมพันธ์

๓. ตัวเกณฑ์ (Criteria) หรือตัวแปรตาม มี ๒. ส่วน คือ

- คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล
- คะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติ X

X กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. นักศึกษานุปริญญาพยาบาล หมายถึงนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และกำลังเรียนหลักสูตร ๓ ปี ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในวันที่ ๒

๒. ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล หมายถึงท่าทีหรือความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง แต่ก็สามารถจะสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสภาพการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาล จากแบบสอบถามที่ผู้เขียนสร้างขึ้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้อาจจะแสดงออกมาในลักษณะเห็นด้วย ชอบ หรือพึงพอใจต่อสภาพการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาลโดยจะตอบสนองออกมาในสเกลที่เป็นบวก ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมิตหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) หรือพฤติกรรมเหล่านี้อาจจะแสดงออกมาในลักษณะไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ เบื่อหน่ายต่อสภาพการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาล โดยจะตอบสนองออกมาในสเกลที่เป็นลบ ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าทัศนคติเชิงนิเสธ หรือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude)

๓. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของผลการเรียนตลอดปีของนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ >

> สมมุติฐานของการศึกษา

๑. นักศึกษาพยาบาลที่สอบได้คะแนนความถนัดทางการเรียนสูงย่อมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง และนักศึกษาพยาบาลที่สอบได้คะแนนความถนัดทางการเรียนต่ำย่อมมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

๒. นักศึกษาพยาบาลที่สอบแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนได้คะแนนสูงย่อมมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล และนักศึกษาพยาบาลที่สอบแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนได้คะแนนต่ำย่อมมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล

๓. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำย่อมมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล ✕

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า

มนุษย์ต่างก็มีความรับผิดชอบต่อดังคมแตกต่างกันออกไปตามความสามารถของตน การที่คนใดทำงานตามความสามารถ จะเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในชีวิต ในวง การศึกษาและจิตวิทยาต่างก็ยอมรับว่ามนุษย์มีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถ ธรรมชาติสร้างให้คน มีความสามารถแตกต่างกันก็เพื่อให้แต่ละคนสามารถทำงานซึ่งจะต้อง อาศัยความสามารถที่ต่างกันอยู่แล้ว การที่บุคคลจะทำได้ดีหรือมีความถนัดในเรื่องใด จึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นการที่จะให้เด็กประสบความสำเร็จทั้งในด้านการ เรียนและการงาน จึงจำเป็นจะต้องศึกษาถึงความถนัดของเด็กเป็นประการสำคัญ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์, ๒๕๑๓ : ๑) การที่จะทราบความสา
มารถหรือความถนัดของแต่ละคนได้นั้น จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือที่จะทำการศึกษา

X แบบทดสอบประเภทต่าง ๆ นั้นจัดได้ว่าเป็นเครื่องมือวัดความแตกต่างระหว่าง
บุคคลตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ได้ผลดีมากอย่างหนึ่ง เพราะแบบทดสอบจะช่วยให้
สามารถแบ่งประเภทนักเรียนได้ โดยยึดถือความสามารถของนักเรียนเป็นเกณฑ์ อันจะเป็น
ประโยชน์ต่อการสอน ตลอดจนการวินิจฉัยจุดเด่น-ด้อยของนักเรียนได้ (Anatasi, Anne
1961:3)

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการพยายามวัดความสำเร็จทางการเรียนของนักศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัยกันอย่างแพร่หลาย และนิยมใช้แบบทดสอบความถนัดในการพยากรณ์ บิงแฮม (Bingham, 1937:11-17) กล่าวว่าความถนัดช่วยชี้ให้เห็นศักยภาพของ
บุคคลว่าสามารถทำอะไรได้สำเร็จในสถานการณ์ข้างหน้าบ้าง เพราะความถนัดจะช่วยวัด
ในสิ่งที่เป็ผลมาจากกรรมพันธุ์ผสมกับผลของประสบการณ์และการฝึกหัดต่าง ๆ ในอดีตที่ฝัง
อยู่ในบุคลิกภาพ ซึ่งทำให้ทราบถึงสถานการณ์ในปัจจุบันของบุคคลที่จะชี้ให้เห็นศักยภาพใน อนาคตได้ดียิ่งขึ้น

~~Gray~~ (Gray, 1965:352-354) เป็นผู้นำแบบทดสอบ ดี เอ ที (D.A.T.) ซึ่งเป็นข้อสอบวัดความถนัดประกอบไปด้วยแบบทดสอบเหตุผลทางภาษา (Verbal Reasoning) แบบทดสอบสะกดคำ (Spelling) และแบบทดสอบการสร้างประโยค (Sentence) มาศึกษากับนักเรียนที่ ฟอรัท บลิสส์ (Fort Bliss) ผลปรากฏว่าแบบทดสอบเหตุผลทางภาษาสามารถจำแนกความสามารถของนักเรียนได้ดีที่สุด~~X~~ และจากการศึกษาของ เอลลี (Elle, 1967:2875-2876) เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบ พบว่าการพยากรณ์เกรดเฉลี่ยภาคเรียนแรกของนักศึกษาวิทยาลัยโอเรกอนใต้ (Southern Oregon) โดยวิธีพยากรณ์ต่าง ๆ นั้น แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนสามารถพยากรณ์ผลการเรียนได้ดีที่สุด~~X~~

ทรักซ์เลอร์ (Traxler, 1966:970) ได้ทำการวิจัยกับโรงเรียนมัธยมเทคนิคเดสมอนส์ (Des Moines Technical High School) โดยใช้แบบทดสอบวัดความถนัดทั่วไป ในการทำนายความสำเร็จในการศึกษาวิชาที่ต่าง ๆ ผลปรากฏว่าแบบทดสอบความถนัดทั่วไปมีความเที่ยงตรงกับบางอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีความเที่ยงตรงกับอาชีพที่ต้องใช้มือมากกว่าอาชีพที่ต้องใช้ภาษา

แฮร์รี (Harry, 1973:3391-A) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เอ ซี ที (The American College Test) ในการพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนในระดับวิทยาลัยของนักศึกษาในกลุ่มแอปพาเลเชียน เคนตักกี (Appalachian Kentucky) จำนวน ๑,๑๒๗ คน ซึ่งเป็นชาย ๗๐๔ คน หญิง ๔๒๓ คน โดยใช้เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยม และคะแนนจากแบบทดสอบ เอ ซี ที เป็นตัวพยากรณ์ และใช้เกรดเฉลี่ยในเทอมแรก และเกรดเฉลี่ยในปีแรกของการเรียนเป็นตัวเกณฑ์ ผลของการศึกษาพบว่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบ เอ ซี ที และเกรดเฉลี่ยในระดับวิทยาลัยมีค่าระหว่าง .๒๔ ถึง .๔๔ ในกลุ่มนักศึกษาชาย และมีค่าระหว่าง .๓๕ ถึง .๔๔ ในกลุ่มนักศึกษาหญิง และค่าสหสัมพันธ์หาค่า .๖๔ ในกลุ่มนักศึกษาชาย และมีค่า .๗๒ ในกลุ่มนักศึกษาหญิง

การศึกษาเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบความถนัดเพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในประเทศไทย ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้เช่นเดียวกัน เป็นต้นว่า ล้วน สายยศ (ล้วน สายยศ, ๒๕๑๐ : ๗๗) ได้สร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนด้านคณิตศาสตร์เหตุผล

มิติสัมพันธ์ และภาษาไทย เพื่อพยากรณ์ผลการเรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ของนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยครู ๑๓ แห่ง ผลการวิจัยพบว่าคะแนน จากตัวพยากรณ์มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกับเกรดเฉลี่ยทุกวิชาเท่ากับ .๖๕๔๗

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ สงบ สักขะ (สงบ สักขะ, ๒๕๑๒ : ๑๐๓-๑๑๐) ได้ทำการวิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู ระบาย ป.กศ. ปีการศึกษา ๒๕๐๘ โดยใช้เกรดเฉลี่ยสะสมทุกวิชาเมื่อจบหลักสูตร เป็น เกณฑ์ และใช้แบบทดสอบประเภทวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๔ ฉบับ รวมกับแบบทดสอบ ประเภทวัดความถนัดทางการเรียน ๓ ฉบับ เป็นตัวพยากรณ์ ผลปรากฏว่าได้ค่าสหสัมพันธ์ พหุคูณ .๕๔๘

ปี ๒๕๑๓ สบสมัย พิทักษ์ (สบสมัย พิทักษ์, ๒๕๑๓ : ๗๕-๗๖) ได้ทำการวิจัย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการ ใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๒ ภาคเรียนแรก ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา ในสถานศึกษาฝึกหัดครู เป็นเกณฑ์ ใช้คะแนนแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน และคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ พบว่านักเรียนใน สถานศึกษาฝึกหัดครูทุกแห่งมีความถนัดทางการเรียนใกล้เคียงกันมาก และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกกับเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .๓๗๐๘

และในปี ๒๕๑๕ ฤกษ์ดี จินตสนธิ (ฤกษ์ดี จินตสนธิ, ๒๕๑๕ : ๔๔-๔๗) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี รุ่น ๒ ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก พบว่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง เกณฑ์ คือคะแนนเฉลี่ยสะสม และตัวพยากรณ์ ๒ ตัว คือคะแนนจากแบบทดสอบคัดเลือกวัด ความถนัดทางการเรียนกับคะแนนจากแบบทดสอบคัดเลือกวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ซึ่งนักศึกษา เลือกเป็นวิชาเอก มีค่าอยู่ระหว่าง .๒๕๔๔ ถึง .๔๑๖๒

การใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนเพื่อพยากรณ์ผลการเรียนวิชาพยาบาล ในประเทศไทย ยังมีผู้ทำการศึกษาไว้น้อยมาก แม้ว่าที่พอจะหาได้ ก็มีการศึกษาของผาสวรรณ ไสริเศษ (ผาสวรรณ ไสริเศษ, ๒๕๑๑ : ๖๓) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าสภาพสมองที่ส่งผลกระทบต่อ

ความสามารถในการเรียนวิชาพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์ โดยใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพของที่สร้างขึ้น ๒ ชนิด คือ แบบทดสอบภาษาไทย, สรุปความ, มีคัมพันธ์, เลขคณิต, ความจำ และทักษะทางตา ผลของการศึกษาพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมองกับเกณฑ์วิชาพยาบาลอนามัย มีค่าเท่ากับ .๖๐๔

สำหรับการพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนพยาบาลในต่างประเทศได้มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายคน เช่น มันเดย์ และ ฮอยท์ (Munday and Hoyt, 1965:341-344) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนพยาบาลของแบบทดสอบ เอ ซี ที (The American College Test) ซึ่งแบบทดสอบนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๆ ดังนี้คือ แบบทดสอบภาษาอังกฤษ, คณิตศาสตร์, สังคมศึกษา และแบบทดสอบวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ในการศึกษารังนี้ ได้ทำการศึกษากับนักศึกษาพยาบาลจากโรงเรียนพยาบาลต่าง ๆ ทั้งหมด ๙ แห่งด้วยกัน ผลของการศึกษาพบว่า

๑. ผลการเรียนของโรงเรียนทั้ง ๙ แห่ง มีความแตกต่างกันมาก ถ้าไม่คำนึงถึงความแตกต่างนี้แล้ว ปรากฏว่านักศึกษาพยาบาลได้คะแนนในวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น

๒. แบบทดสอบ เอ ซี ที จะพยากรณ์ผลการเรียนพยาบาลชั้นปีที่ ๑ ได้ดีที่สุด

๓. แบบทดสอบ เอ ซี ที จะมีความเที่ยงตรงในการพยากรณ์โดยเฉพาะกับวิชาเหล่านี้ คือ วิชาภาษาอังกฤษ, สังคมศาสตร์, การพยาบาลรากฐาน และวิชาวิทยาศาสตร์

✕ เฮอร์สไตน์ (Gerstein, 1965:254-257) ได้ทำการศึกษาถึงประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือกนักศึกษาพยาบาลหลักสูตร ๓ ปี ของโรงพยาบาลเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania Hospital) การศึกษารังนี้ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาที่สามารถเรียนได้จนจบหลักสูตร (Graduates) กับนักศึกษาที่เรียนไม่จบหลักสูตรหรือนักศึกษาที่ออกจากชั้น (Drop-Outs) แบบทดสอบที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบด้วยแบบทดสอบโอทิส (Otis Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมอง

แบบทดสอบ ไอ พี เอ ที (The Institute for Personality and Ability Testing) แบบทดสอบการอ่าน (Diagnostic Reading Survey) และแบบทดสอบความสนใจในอาชีพ (Strong Vocational Interest Test) ผลของการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการอ่านเท่านั้นที่ให้ผลแตกต่างกันอย่างเชื่อมั่นได้ระหว่างนักศึกษาพยาบาลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนกับนักศึกษาพยาบาลที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

ไลเธอร์แลนด์ (Litherland, 1968:1240-A) ได้ทำการศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ไอ พี อี ที (The Iowa Test of Educational Development) ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในโรงเรียนพยาบาลแห่งไอโอวา (Iowa Schools of Professional Nursing) โดยทำการศึกษากับโรงเรียนพยาบาลทั้งหมด ๒๐ แห่ง ใช้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมและคะแนนจากแบบทดสอบ ไอ พี อี ที เป็นตัวพยากรณ์ ใช้เกรดเฉลี่ยในปีแรก, เกรดเฉลี่ยปีสุดท้าย ของการเรียนพยาบาล และคะแนนจากการสอบสเตทบอร์ด (State Board Examination Scores) เป็นตัวเกณฑ์ --ผลของการศึกษานี้พบว่า--

๑. เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมพยากรณ์เกรดเฉลี่ยในการเรียนพยาบาลได้ดีที่สุด ได้ความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยในปีแรกของการเรียนพยาบาลอยู่ระหว่าง .๕ ถึง .๘๓

๒. แบบทดสอบ ไอ พี อี ที มีอำนาจในการพยากรณ์เกรดเฉลี่ยในการเรียนพยาบาลอยู่บ้าง ถือให้ค่าสหสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยในปีแรกของการเรียนพยาบาลมีค่าอยู่ระหว่าง .๓๔ ถึง .๖๐

๓. แบบทดสอบ ไอ พี อี ที สามารถพยากรณ์คะแนนการสอบสเตทบอร์ดได้ดีกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยม

๔. เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมเพียงตัวเดียว สามารถพยากรณ์เกรดเฉลี่ยในการเรียนพยาบาลได้ดีเท่ากับการใช้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมร่วมกับแบบทดสอบ ไอ พี อี ที

ไซเกอร์ (Seiter, 1974:60-62) ได้ทำการศึกษาความเที่ยงตรงในการพยากรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลของโรงเรียนแฮนนาฮารีสัน (Hannah Harison School) ในวอชิงตัน ดี ซี (Washington D.C.)

ตัวพยากรณ์ที่ทำการศึกษาค้างนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบแคลิฟอร์เนีย ๓ ฉบับ และอายุของผู้สมัคร แบบทดสอบแคลิฟอร์เนีย ๓ ฉบับนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดสมรรถภาพสมอง (The California Test of Mental Maturity) แบบทดสอบการอ่าน (The California Reading Test) และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ (The California Test of Personality) จากการศึกษาพบว่าอายุมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างเชื่อมั่นได้กับความสำเร็จในการเรียนของผู้ช่วยพยาบาล และแบบทดสอบแคลิฟอร์เนียทั้ง ๓ ฉบับนั้น แบบทดสอบการอ่าน (California Reading Test) เท่านั้น ที่มีความเที่ยงตรงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ช่วยพยาบาล /๑/

โทมาส (Thomas, 1974:156-159) ได้ทำการศึกษการพยากรณ์ผลสำเร็จของนักศึกษาในหลักสูตรการบริหารการพยาบาล (Graduation Nursing Service Administration Program) ของมหาวิทยาลัยแห่งไอโอวา (University of Iowa) ผลของการศึกษาพบว่า ผลการเรียนทางด้านภาษาในระดับปริญญาตรี (Graduate Record Examination Verbal) เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์เกรดเฉลี่ยการเรียนในหลักสูตรการบริหารการพยาบาล

และจากการศึกษาของพลาพ และคณะ (Plapp and Others, 1965:565-567) พบว่า แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาหรืออันติบที่ ๔ จากชั้นมัธยมไม่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนพยาบาลได้ดีเท่ากับแบบทดสอบวัดความถนัด

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลมีผู้ทำการศึกษามากมาย เช่น ในปี ๑๙๖๖ กันเตอร์ (Gunter, 1969:131-136) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาพยาบาลในเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล เพื่อประโยชน์ในวงการการศึกษาที่จะวางหลักสูตร และจัดหาประสบการณ์ให้แก่นักเรียน กันเตอร์ได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ในมหาวิทยาลัยมิดเวสเทิร์น (Midwestern University) จำนวน ๑๒๐ คน ผลของการศึกษาพบว่า ความรู้สึกที่นักศึกษามีต่อวิชาชีพพยาบาล ที่เห็นว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่เขารู้สึกภูมิใจมากที่สุด ร้อยละ ๕๓.๐๐ มีนักศึกษาคิดจะลาออกจากโรงเรียนพยาบาลระหว่างเรียนถึงร้อยละ ๓๑.๐๐ และผลของการศึกษารูปนี้ได้ว่า แรงจูงใจเร้าแรกในการเรียนพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มนี้ก็คือ ต้องการช่วยเหลือ

บทที่ ๓

✕ วิธีดำเนินการ

~~✕~~ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษารั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยอนุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๒๕๐ คน ดังแสดงไว้ในตาราง ๑

ตาราง ๑ จำนวนนักศึกษาจำแนกตามชั้น

ชั้นปีที่	จำนวนคน
1	83
2	84
3	83
รวมทั้งสิ้น	250

วิธีรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้มี ๓ ส่วน คือ

๑. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน ๔ ฉบับ ซึ่งสร้างขึ้นโดยสำนักงานทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งได้แก่แบบทดสอบคณิตศาสตร์ บิดีสัมพันธ์ ภาษาไทย และแบบทดสอบอุปมาอุปไมย ซึ่งผู้เขียนได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

๒. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นคะแนนแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยตลอดปีการศึกษา ๒๕๖๗ คะแนนนี้ได้คัดลอกมาจากบันทึกคะแนนการเรียนของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๓. คะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งผู้เขียนสร้างขึ้น
ตามวิธีการแบบ Semantic Differential Scale

* เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

๑. แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดปัญหาหรือสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งสร้างขึ้นโดยสำนักงานทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบทดสอบที่ส่งวอลิซสัน์ตามกฎหมาย ห้ามคัดลอก หรือนำไปเปิดเผย แบบทดสอบความถนัดที่นำมาใช้ในครั้งนี้มีทั้งสิ้น ๔ ฉบับ คือ

ก. แบบทดสอบคณิตศาสตร์ (Mathematics) เป็นการวัดความสามารถในด้านลึกลับคำนวณเกี่ยวกับตัวเลข ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจและความถี่ถ้วนของการแก้ปัญหาโดยการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ คำถามชนิดนี้มี ๔๐ ข้อ ให้เวลาทำภายในเวลา ๔๕ นาที

ข. แบบทดสอบมิติสัมพันธ์ (Spatial Relation) เป็นการวัดความสามารถทางการมองเห็นความสัมพันธ์ของมิติต่าง ๆ ของรูปที่มีเส้นลากต่อกัน หรือเป็นวงลายที่เขียนซ้อนทับกัน คำถามทั้งหมดมี ๔๐ ข้อ ให้เวลาทำภายในเวลา ๒๐ นาที

ค. แบบทดสอบภาษาไทย เป็นการวัดความสามารถในด้านความเข้าใจในการใช้ภาษา โดยจะมีคำถามให้แปลความหรือตีความหมาย และการขยายความหมายของเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้มี ๕๐ ข้อ ให้ทำภายในเวลา ๓๐ นาที

ง. แบบทดสอบอุปมาอุปไมย (Analogy) เป็นคำถามวัดความสามารถด้านหาความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวหรือสิ่งของต่าง ๆ แล้วขยายความคิดรวบยอดไปสู่เรื่องอื่นหรือสิ่งอื่น (Generalize the Concept) โดยทำนองเดียวกันได้ถูกต้อง อันเป็นการวัดความคิด คำถามชนิดนี้มี ๔๐ ข้อ ให้ทำภายในเวลา ๒๐ นาที

แบบทดสอบทั้ง ๔ ฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .๗๕ ถึง .๘๕

๒. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเอง โดยมีลำดับขั้นในการสร้าง ดังนี้

๒.๑ การสร้างนิยามปฏิบัติการ (Operational Definition) เพื่อหา
โครงสร้าง (Construct) ของทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลว่าประกอบด้วยคุณลักษณะ
(Traits) ใดบ้าง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากความ
รู้ที่ได้จากทฤษฎี, วิทยานิพนธ์, วารสาร และแบบสอบถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้ง
ใช้วิธีการวิเคราะห์พฤติกรรมจากแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นแบบปลายเปิด (Open-End)
ที่สอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาล, อาจารย์พยาบาล จำนวน ๕๐ คน ซึ่งเป็นวิธี
การที่เรียกว่า Critical Incident Technique (C.I.T.)

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาปรากฏว่า ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพ
พยาบาลนั้น มีโครงสร้างที่ประกอบด้วยคุณลักษณะ ๔ มิติด้วยกัน คือ

- ก. มิติทางด้านเศรษฐกิจ และก่านิยมทางสังคม
- ข. มิติทางด้านอารมณ์และความรู้สึก
- ค. มิติทางการงาน
- ง. มิติทางการปฏิบัติงาน

๒.๒ การสร้างข้อคำถาม (Items) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างคำคุณศัพท์
ที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในชั้น ๒.๑ มาหาคำตรงกันข้ามและสร้างเป็นคำคุณศัพท์ขั้ว
ก้ำกึ่ง (Bipolar) แล้วจึงนำมาประกอบกับมาตราส่วนประเมินค่าเป็นข้อคำถาม
ดังตัวอย่าง

มีเกียรติ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไร้เกียรติ
ยากจน	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ร่ำรวย
สบาย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ลำบาก
ยกย่อง	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ดูถูก

๒.๓ การกำหนดค่าน้ำหนักของตัวเลือกในมาตราส่วนประเมินค่า ผู้เขียน
ได้เลือกใช้มาตราส่วนประเมินค่าแบบ ๙ ช่อง ดังตัวอย่างในชั้น ๒.๒

การกำหนดค่าน้ำหนักในแต่ละช่วงของความคิดเห็น (Psychological
Continuum) นั้น ผู้เขียนกำหนดตามน้ำหนักสมมุติ (Arbitrary Weighting)

จากน้ำหนัก ๑ หน่วย ถึง ๗ หน่วย ตามลำดับ กล่าวคือ

ให้น้ำหนักคะแนนเป็น ๗, ๖ หรือ ๕ แก่กลุ่มตัวอย่างที่ชี้ตอบในช่อง ๓, ๒ หรือ ๑ ตามลำดับ ทางด้านของคำคุณศัพท์ ที่แสดงถึงทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลในทิศทางที่เป็นบวก

ให้น้ำหนักคะแนนเป็น ๓, ๒ หรือ ๑ แก่กลุ่มตัวอย่างที่ชี้ตอบในช่อง ๐, ๑ หรือ ๓ ตามลำดับ ทางด้านของคำคุณศัพท์ ที่แสดงถึงทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลในทิศทางที่เป็นลบ

และถ้ากลุ่มตัวอย่างชี้ตอบในช่อง ๐ อันแสดงถึงความรู้สึกเฉย ๆ หรือ เกิดสนใจไม่ได้ ผู้เขียนกำหนดค่าคะแนนเป็น ๔

๓. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้น ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลรามารักษ์ จำนวน ๑๒๐ คน

๓.๑ การวิเคราะห์ข้อคำถาม (Item Analysis) เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อคำถามโดยใช้ t-test ตรวจสอบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนสูงและต่ำ ข้อคำถามที่จะนำมาใช้ในแบบสอบถามจะต้องเป็นข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนก (Discrimination) สูง โดยถือว่าต้องมีระดับความเชื่อมั่น (๐.๖) ขึ้นไป

๓.๒ ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามชุดนี้ ผู้เขียนได้สร้างขึ้นโดยอาศัยคำคุณศัพท์หรือข้อความที่เป็นความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพพยาบาล ประกอบกับข้อคำถามแต่ละข้อได้ผ่านการตรวจสอบจากคณะนิสิตปริญญาโท สาขาการพัฒนการศึกษา และสาขาจิตวิทยาสังคมแล้วว่า คำคุณศัพท์ที่ใช้ในข้อคำถามนั้นสามารถวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลได้จริง จึงถือว่าแบบสอบถามชุดนี้มี Face Validity นอกจากนี้ผู้เขียนได้ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างภายใน (Intra-Test Validity) ของแบบสอบถาม โดยวิธีวิเคราะห์ข้อคำถามของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ ทั้งนี้โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค ๒๕% และอาศัยอัตราส่วนวิกฤต t

(t-ratio) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ ผลของการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามทั้งหมดมีอัตราส่วนวิกฤต t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น โดยมีค่าอยู่ระหว่าง ๒.๕๖๓๓ - ๑๒.๐๙๕๓ ซึ่งที่แสดงไว้ในภาคผนวก นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ตรวจสอบค่าความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของข้อคำถาม (Homogeneity of Items) โดยใช้สูตร Kuder-Richardson สูตรที่ ๒๐ (K.R. 20) ปรากฏผลว่าได้ค่าคงที่ภายในแบบสอบถาม ๐.๙๖๐๙๖ ดังนั้นจากผลของการวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ และค่าความเที่ยงตรงภายในของแบบสอบถาม แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงภายในสูงตาบ่งการ

๓.๓ การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้เขียนได้หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half) ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ ๐.๘๔๔๐ และจากค่าคงที่ภายในของแบบสอบถามที่คำนวณได้ในข้อ ๓.๒ ซึ่งมีค่า ๐.๙๖๐๙๖ ก็พอจะกล่าวได้ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความเชื่อมั่นในการวัดสูงเป็นที่น่าพอใจ

จากผลของการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ทำหน้าที่วัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างถูกต้อง จึงสามารถที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้เขียนได้วิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่อง NEAC 2200/200 Series Computer ณ ศูนย์คอมพิวเตอร์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำไปแปลผลในขั้นสุดท้าย โดยกำหนดหาค่าสถิติดังต่อไปนี้

๑. คะแนนเฉลี่ย (Mean) เป็นการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละชุดโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Garrett, 1966:27})$$

๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการหาปริมาณการกระจายของคะแนนโดยใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson, 1967:67})$$

๓. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) เป็นการหาว่าตัวพยากรณ์สัมพันธ์กับตัวเกณฑ์เพียงใด หาโดยวิธีคำนวณ partial correlation และ partial standard deviation ก่อนตามวิธีของการ์เรตต์ (Garrett, 1966:411-413)

๔. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เป็นการหาความสัมพันธ์ของคะแนน ๒ ชุด โดยใช้สูตร (Garrett, 1966:143)

$$r = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

๕. การทดสอบนัยสำคัญของค่า R โดยใช้ F-test จากสูตร

$$F_{m, N-m-1} = \frac{R^2(N-m-1)}{m(1-R^2)} \quad (\text{Wert, 1954:242})$$

๖. ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (Standard error of estimate) คำนวณได้จากสูตร

$$S E = s_y \sqrt{1 - R_{xy}^2} \quad (\text{Anatasi, 1961:159})$$

อนึ่ง สำหรับการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบตามที่ใช้ในการศึกษานั้น ได้ใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้ คือ

๑. การวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยอาศัยความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยใช้ t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}} \quad (\text{Edward, 1960:104})$$

ข. เปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ เพื่อใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเกณฑ์

ก. เปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ เมื่อใช้คะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติเป็นเกณฑ์

๑. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบต่าง ๆ

ก. แบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ (คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน) ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษายาบาลแสดงไว้ในตาราง ๒

ตาราง ๒ เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบคณิตศาสตร์ของนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาล

ชั้นปีที่	N	$\bar{X}$	S	S^2
1	83	17.5783	3.6475	13.3043
2	84	16.8452	4.6124	21.2742
3	83	15.6747	4.1249	17.0148

จากตาราง ๒ แสดงว่านักศึกษาอนุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑ ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบคณิตศาสตร์สูงที่สุด นักศึกษาอนุปริญญาชั้นปีที่ ๓ มีค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบชุดเดียวกันนี้ต่ำที่สุด นักศึกษาอนุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๒ มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด แสดงว่านักศึกษาในชั้นนี้มีความสามารถในทางคณิตศาสตร์แตกต่างกันมาก ส่วนนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑ มีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด แสดงว่านักศึกษาในชั้นนี้มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ใกล้เคียงกัน

ข. แบบทดสอบภาษาไทย (คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน) ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถในวิชาภาษาไทยของนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาล แสดงไว้ในตาราง ๓

ตาราง ๓ เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบวิชาภาษาไทยของนัก
ศึกษานุปริญญาพยาบาล

ชั้นปีที่	N	$\bar{X}$	s	s^2
1	83	22.8916	3.5670	12.7235
2	84	23.2143	4.0062	16.0496
3	83	20.8916	4.0211	16.1692

จากตาราง ๓ แสดงว่านักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๒ ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวิชาภาษาไทยสูงที่สุด และนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๓ ได้คะแนนจากแบบทดสอบชุดเดียวกันนี้ต่ำที่สุด และมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด แสดงว่านักศึกษาชั้นนี้มีความสามารถในการวิชาภาษาไทยแตกต่างกันมาก ส่วนนักศึกษานุปริญญาพยาบาลในชั้นปีที่ ๑ มีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด แสดงว่านักศึกษาในชั้นนี้มีความสามารถในการวิชาไทยใกล้เคียงกัน

ก. แบบทดสอบอุปมาอุปไมย (คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน) ได้จากการเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบอุปมาอุปไมยของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล แสดงไว้ในตาราง ๔

ตาราง ๔ เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบอุปมาอุปไมยของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล

ชั้นปีที่	N	$\bar{X}$	s	s^2
1	83	23.1205	4.1866	17.5276
2	84	20.8690	4.5192	20.4232
3	83	21.0964	5.4896	30.1357

จากตาราง ๔ แสดงว่านักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑ ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบอุปมาอุปไมยสูงที่สุด และนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๒ ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบฉบับเดียวกันนี้ต่ำที่สุด ส่วนนักศึกษานุปริญญาพยาบาลในชั้นปีที่ ๓ มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด แสดงว่าในชั้นนี้มีความสามารถด้านอุปมาอุปไมยแตกต่างกันมาก ส่วนนักศึกษานุปริญญาพยาบาลในชั้นปีที่ ๑ มีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด แสดงว่านักศึกษาระดับชั้นนี้มีความสามารถทางด้านการอุปมาอุปไมยใกล้เคียงกัน

ง. แบบทดสอบมีคีสัมพันธ์ (คะแนนเต็ม ๘๐ คะแนน) ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบมีคีสัมพันธ์ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล แสดงไว้ในตาราง ๕

ตาราง ๕ เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบมีคีสัมพันธ์ของนักศึกษา
นุปริญญาพยาบาล

ชั้นปีที่	N	$\bar{X}$	S	S^2
1	83	29.2289	5.8974	34.7793
2	84	28.7262	5.7536	33.1099
3	83	28.3233	6.3454	40.2641

จากตาราง ๕ แสดงว่านักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑ ได้คะแนนเฉลี่ยในแบบทดสอบมีคีสัมพันธ์สูงที่สุด นักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๓ ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบฉบับเดียวกันนี้ต่ำที่สุด แต่คะแนนของนักศึกษาในชั้นนี้มีการกระจายมากที่สุด แสดงว่านักศึกษาในชั้นนี้ มีความสามารถทางด้านการมีคีสัมพันธ์แตกต่างกันมาก ส่วนนักศึกษานุปริญญาพยาบาลในชั้นปีที่ ๒ มีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด แสดงว่านักศึกษาในชั้นนี้มีความสามารถทางด้านการมีคีสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน

จ. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล (คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน)
จากผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาล ได้แสดง
ไว้ในตาราง ๖

ตาราง ๖ เปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพ
ของนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาล

ชั้นปีที่	N	$\bar{X}$	s	s^2
1	83	199.4216	29.6678	880.1784
2	84	191.7976	29.3850	863.4782
3	83	183.1445	32.8328	1077.9928

จ. ตาราง ๖ แสดงว่านักศึกษาอนุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย
จากแบบสอบถามวัดทัศนคติสูงที่สุด และนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๓ ได้ค่าคะแนน
เฉลี่ยจากแบบสอบถามฉบับเดียวกันนี้ต่ำที่สุด และค่าสถิติเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นว่านักศึกษ
าอนุปริญญาพยาบาลทุกระดับชั้นมีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่าง
ย้งนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๓ เพราะมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด

๒. การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เป็นเกณฑ์

ผู้เขียนได้เสนอค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวพยากรณ์คือแบบทดสอบ
ความถนัดทางการเรียน ๔ ฉบับ และตัวเกณฑ์คือคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมกับ
กำหนดน้ำหนักเบต้า, น้ำหนักคะแนน และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ทั้งนี้เพื่อที่จะหาประสิทธิภาพใน
การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนพยาบาล ดังแสดงไว้ในตาราง ๗ - ๘

ตาราง ๗ ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพยากรณ์กับคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล
ชั้นปีที่ ๑

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์				เกณฑ์
	MAT	TH	ANA	SPT	G.P.A.
MAT	1.000	.1382	.1990	.1720	.1429
TH		1.0000	.0993	-.0274	-.0917
ANA			1.0000	.3566**	.2026
SPT				1.0000	.0192
G.P.A.					1.0000
b	.0173	-.0179	.0250	-.0069	
β	.1324	-.1342	.2201	-.0857	

$$R^2 = .0742, R = .2723, S.E. = .1056$$

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๗ แสดงว่าไม่มีตัวพยากรณ์ตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์
อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับที่ตั้งไว้ รวมทั้งค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่คำนวณได้มีค่า
ต่ำไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษาในครั้งนี้
มีประสิทธิภาพน้อยในการพยากรณ์ผลการเรียนของนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑

ตาราง ๔ ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพยากรณ์กับคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล
ชั้นปีที่ ๒

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์				เกณฑ์
	MAT	TH	ANA	SPT	G.P.A.
MAT	1.0000	.1648	.1824	.1891	.0939
TH		1.0000	-.0024	.0165	.1825
ANA			1.0000	.2399*	.1836
SPT				1.0000	.0219
G.P.A.					1.0000
b	.0295	.1655	.1525	-.0203	
B	.0370	.1774	.1851	-.0325	
$R^2 = .0691$, $R = .2629$, $S.E. = .1053$					

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔ แสดงว่าไม่มีตัวพยากรณ์ตัวใดเลยที่บ่งชี้สัมพันธ์กับตัวเกณฑ์อย่าง
มีนัยสำคัญ ณ ระดับที่ตั้งไว้ รวมทั้งค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ ไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษาครั้งนี้ มีประสิทธิภาพ
น้อยในการพยากรณ์ผลการเรียนของนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๒

ตาราง ๕ ค่า β , b , r และ R ของตัวพยากรณ์กับคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาอนุปริญาพยาบาล
ชั้นปีที่ ๓

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์				เกณฑ์ G.P.A.
	MAT	TH	ANA	SPT	
MAT	1.0000	-.0965	.3260**	.0730	.1368
TH		1.0000	.2084	.0150	-.0503
ANA			1.0000	.2119	.1630
SPT				1.0000	.1560
G.P.A.					1.0000
b	.0726	-.0651	.0855	.0739	
β	.0801	-.0705	.1252	.1246	

$$R^2 = .0544, R = .2331, S.E. = .1067$$

** เป็นนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๕ แสดงว่าไม่มีตัวพยากรณ์ตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์
อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับที่ตั้งไว้ รวมทั้งค่าความเบี่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษาครั้งนี้มีประ
สิทธิภาพน้อยในการพยากรณ์ผลการเรียนของนักศึกษาอนุปริญาพยาบาลชั้นปีที่ ๓

๓. การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อใช้คะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติเป็นเกณฑ์

ผู้เขียนได้เสนอค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวพยากรณ์คือ แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ๔ ฉบับ และตัวเกณฑ์ คือคะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติ พร้อมกับค่าน้ำหนักเบต้า น้ำหนักคะแนน และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ **ทั้งนี้เพื่อทำ**ประสิทธิภาพในการทำนายทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ดังแสดงไว้ในตาราง ๑๐ - ๑๒

ตาราง ๑๐ ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพยากรณ์กับคะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติ ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์				เกณฑ์
	MAT	TH	ANA	SPT	ATT
MAT	1.0000	.1382	.1990	.1720	-.0474
TH		1.0000	.0993	-.0274	-.0793
ANA			1.0000	.3566**	.0541
SPT				1.0000	.0500
ATT					1.0000
b	-.4465	-.6379	.4231	.1816	
β	-.0549	-.0767	.0597	.0361	

$$R^2 = .0843, R = .2903, SE_e = 25.5184$$

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๑๐ แสดงว่าไม่มีตัวพยากรณ์ตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับที่ตั้งไว้ รวมทั้งค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือทัศนคติที่หรือไปก็ไม่ได้มีผลมาจากใช้คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษาครั้งนี้สูงหรือต่ำสำหรับกลุ่มตัวอย่างในชั้นปีที่ ๑

ตาราง ๑๑ ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพยากรณ์ กับคะแนนจากแบบ
สอบถามวัดทัศนคติ ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๒

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์				เกณฑ์
	MAT	TH	ANA	SPT	ATT
MAT	1.0000	.1648	.1824	.1891	.0697
TH		1.0000	-.0024	.0165	-.1466
ANA			1.0000	.2399*	.0328
SPT				1.0000	.1672
ATT					1.0000
b	.4402	-1.1787	-.1229	.8238	
β	.0691	-.1607	-.0189	.1613	

$$R^2 = .0569, R = .2385, S.E. = 25.8971$$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๑ แสดงว่าไม่มีตัวพยากรณ์ตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับที่ตั้งไว้ รวมทั้งค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่คำนวณได้ มีค่าต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือทัศนคติดีหรือไม่ดีไม่ได้เป็นผลมาจากได้คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษาครั้งนี้สูงหรือต่ำ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในชั้นปีที่ ๒

ตาราง ๑๒ ค่า β , b , r และค่า R ของตัวพยากรณ์กับคะแนนจากแบบ
สอบถามวัดทัศนคติ ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๓

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์				เกณฑ์
	MAT	TH	ANA	SPT	ATT
MAT	1.0000	-.0965	.3260**	.0730	.0859
TH		1.0000	.2084	.0150	.0820
ANA			1.0000	.2119	.0271
SPT				1.0000	.0599
ATT					1.0000
b	.8302	.8132	-.2410	.0367	
β	.1043	.0996	-.0403	.0593	
$R^2 = .0197$, $R = .1404$, $SE = 26.4038$					

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๑๒ แสดงว่าไม่มีตัวพยากรณ์ตัวใดเลยที่มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์
อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับที่ตั้งไว้ รวมทั้งค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ หาคณิตศาสตร์หรือไม่ก็ได้เป็นผลมาจากได้คะแนนจากแบบทดสอบ
ความถนัดที่นำมาศึกษาครั้งนี้สูงหรือต่ำ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในชั้นปีที่ ๓

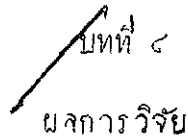
๔. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ดังที่แสดงไว้ในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล นักศึกษานุปริญญาพยาบาลชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓

ชั้นปีที่	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	Z_i	$(n_i - 3) Z_i$	$n_i - 3$
1	.0119	.121	9.680	80
2	-.2064	-.208	-16.848	81
3	-.0127	-.010	-0.800	80

ค่าสหสัมพันธ์เฉลี่ยที่คำนวณได้มีค่า $-.0๓๕$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลอย่างพอที่จะเชื่อถือได้

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เพื่อความสะดวกและให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผล
การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เขียนจึงกำหนดการไว้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังนี้

- X แทนคะแนนดิบ
- $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย
- S แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- S^2 แทนความแปรปรวน
- N แทนจำนวนคน
- R แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่
- r แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- B แทนน้ำหนักเบต้า (Beta weight)
- b แทนน้ำหนักคะแนน (Score Weight)
- G.P.A. แทนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- MAT แทนแบบทดสอบคณิตศาสตร์
- TH แทนแบบทดสอบภาษาไทย
- ANA แทนแบบทดสอบอุปมาอุปไมย
- SPT แทนแบบทดสอบมีคีสัมพันธ์
- ATT แทนคะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ ในแต่ละระดับชั้นจะแบ่งการเสนอผล
ออกเป็น ๓ ตอน คือ

ก. การเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบต่าง ๆ โดยการคำนวณหาค่า
คะแนนเฉลี่ย, ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวน โดยแยกคำนวณหาในแต่ละชั้น

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๕. ความมุ่งหมายของการศึกษา

๑. เพื่อดูว่าแบบทดสอบความถนัด ๔ ฉบับ คือ แบบทดสอบคณิตศาสตร์ ภาษาไทย อุปมาอุปไมย และแบบทดสอบมิติสัมพันธ์ จะมีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ต่อผลการเรียนเพียงใด
๒. เพื่อจะดูว่าแบบทดสอบความถนัดจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลเพียงใด
๓. เพื่อจะดูว่าผลการเรียนของนักศึกษาพยาบาล จะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลเพียงใด

๕. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาอนุปริญญพยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๒๔๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มี ๓ ส่วน คือ

๑. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน ๔ ฉบับ ซึ่งสร้างขึ้นโดยสำนักงานทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ แบบทดสอบคณิตศาสตร์ ภาษาไทย อุปมาอุปไมย และแบบทดสอบมิติสัมพันธ์
๒. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมผลการเรียนตลอดปี ของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๗ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๓. คะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งแบบสอบถามนี้ ผู้เขียนได้สร้างขึ้น และปรับปรุงจนมีคุณภาพพอที่จะใช้ในการวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ที่ได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ NEAC 2200/200 เพื่อคำนวณหา
สิ่งต่อไปนี้

๑. ค่าสถิติพื้นฐาน
๒. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
๓. น้ำหนักคะแนน น้ำหนักเบต้า และค่าคงที่
๔. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
๕. F - test เพื่อใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่า R

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

๑. เมื่อพิจารณาความสามารถในการทำแบบทดสอบทั้ง ๔ ฉบับ ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ พบว่า ในแต่ละชั้นมีความสามารถในการทำแบบทดสอบได้ใกล้เคียงกันมาก

๒. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาล

ก. เมื่อกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑

แบบทดสอบคณิตศาสตร์	$r = .1429$
แบบทดสอบภาษาไทย	$r = -.0917$
แบบทดสอบอุปมาอุปไมย	$r = .2026$
แบบทดสอบมีคำสัมพันธ์	$r = .0192$
ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ	$R = .2723$

ข. เมื่อกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๒

$$\text{แบบทดสอบจิตศาสตร์} \quad r = .0939$$

$$\text{แบบทดสอบภาษาไทย} \quad r = .1825$$

$$\text{แบบทดสอบอุปมาอุปไมย} \quad r = .1836$$

$$\text{แบบทดสอบมีกีสัมพันธ์} \quad r = .0219$$

$$\text{ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ} \quad R = .2629$$

ค. เมื่อกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๓

$$\text{แบบทดสอบจิตศาสตร์} \quad r = .1368$$

$$\text{แบบทดสอบภาษาไทย} \quad r = -.0503$$

$$\text{แบบทดสอบอุปมาอุปไมย} \quad r = .1630$$

$$\text{แบบทดสอบมีกีสัมพันธ์} \quad r = .1560$$

$$\text{ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ} \quad R = .2331$$

๓. ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดกับทัศนคติอาจารย์พยาบาล

ก. เมื่อกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๑

$$\text{แบบทดสอบจิตศาสตร์} \quad r = -.0474$$

$$\text{แบบทดสอบภาษาไทย} \quad r = -.0793$$

$$\text{แบบทดสอบอุปมาอุปไมย} \quad r = .0541$$

$$\text{แบบทดสอบมีกีสัมพันธ์} \quad r = .0500$$

$$\text{ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ} \quad R = .2903$$

ข. เมื่อกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษานุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๒

$$\text{แบบทดสอบจิตศาสตร์} \quad r = .0697$$

$$\text{แบบทดสอบภาษาไทย} \quad r = -.1466$$

$$\text{แบบทดสอบอุปมาอุปไมย} \quad r = .0328$$

$$\text{แบบทดสอบมีกีสัมพันธ์} \quad r = .1672$$

$$\text{ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ} \quad R = .2385$$

ก. เมื่อกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาอนุปริญญาพยาบาล ชั้นปีที่ ๓

แบบทดสอบถดถอยศาสตร์ $r = .0859$

แบบทดสอบภานาไทย $r = .0820$

แบบทดสอบอุปมาอุปไมย $r = .0271$

แบบทดสอบมิตีสัมพันธ์ $r = .0599$

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ $R = .1404$

๔. เมื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏว่ามีค่า $-.0๓๕$

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ดังนี้

๑. แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ มีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ค่อนข้างต่ำ คือมีค่าอยู่ระหว่าง $.๑๔๐๔ - .๒๔๐๓$ ซึ่งไม่มีค่าใดเลยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล เพราะค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ $(-.๐๓๕)$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

๑. นอกจากการเก็บค่าครั้งนี้ พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล มีค่าต่ำไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติของตัวแปรที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ และที่ใช้เป็นตัวเกณฑ์ มีความแตกต่างกัน (Garrett, 1966:175) สมรรถภาพสมองของแบบทดสอบความถนัดที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ อาจไม่สอดคล้องหรือแปรตามความสามารถที่ปรากฏในคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการพยาบาล สำหรับเกณฑ์ที่เป็นทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลนั้น เป็นความโน้มเอียงที่แสดงออกมาว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งต่าง ๆ (Anatasi, 1967:54) ซึ่งพัฒนาการทางด้านทัศนคติของบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์และการเรียนรู้ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำ

๒. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาล กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล มีค่าต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะตัวแปรที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองค์กันต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู (ชวาล แพร์กกุล, ๒๕๖๕ : ๑) ส่วนตัวแปรทางด้านทัศนคติ เป็นผลจากการตอบสนองของบุคคล ซึ่งเป็นไปในทางพอใจ หรือไม่พอใจ ถึงความพอใจหรือไม่พอใจนั้น บ่มขึ้นอยู่กับการประสบการณ์เรียนรู้ รวมทั้งค่านิยมทางสังคม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลมีความสัมพันธ์กันต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

๑. ผลของการศึกษารังนี้พบว่า แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นำมาศึกษารังนี้ มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ค่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การจะใช้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนเพื่อพยากรณ์ผลการเรียนของนักศึกษาพยาบาลรังควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน แล้วจึงนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาสร้างเป็นแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน

๒. เนื่องจากผลของสหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล มีค่าเป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงควรจะได้มีการศึกษาติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลต่อไป เพื่อจะดูว่าผู้ที่มียผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพยาบาลแล้ว จะปฏิบัติงานได้ผลดีจริงหรือไม่

๓. ในการศึกษาคราวต่อไป ควรจะมีการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพยาบาลที่ได้มาตรฐาน เพื่อจะได้ใช้เป็นเกณฑ์ที่มีคุณภาพ เพียงตรงยิ่งขึ้น

បរិច្ចាគប្រាជ្ញា

บรรณานุกรม

- ชวาล แพทย์กุล "ปัญหาการทดสอบ" เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง การวัดผลการศึกษา ครั้งที่ ๑ สำนักงานทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๔-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕, ๑๕ หน้า.
- ผาสวรรณ ไสวพิเศษ การศึกษาสมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวิชา พยาบาลอนามัย และผดุงครรภ์ ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๐๘ หน้า.
- ฤกษ์ที จินตสนธิ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วันที่ ๒ ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ปรียุณานิพนธ์ กศ.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๕, ๕๓ หน้า.
- ลออ หุคางกูร "หลักสูตรการศึกษาพยาบาล" วิทยานิพนธ์การพยาบาล ๑๔.๔๖ เมษายน ๒๕๑๒.
- ล้วน สายยศ การศึกษาตัวแปรบางชนิดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาเอก คณิตศาสตร์ ของนักเรียนประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๐๗ หน้า.
- ✓ วิจิตร ศรีสุพรรณ การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์ และอนามัย คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปรียุณานิพนธ์ คบ. คณะกฤษฎาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๖๖ หน้า.
- สงบ สักขะ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คะแนนจากแบบทดสอบ ทักษะ และผลการเรียน ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๐๘ ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๑๒๓ หน้า.

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์ การวัดความถนัด ไทวัฒนาพานิช ๒๕๑๓,
๔๐ หน้า.

สมสมัย พิทักษ์ การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คณะแผนกสมรรถนะในการ
เรียน และทัศนคติต่ออาชีพการ ของนักเรียน ป.กศ. ในสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง
ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ปรียานุพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๑๓, ๘๕ หน้า.

Alport, Gordon W., "Attitude" in C. Murchison ed., Handbook of
Social Psychology, Clark Univ. Press, Mass., 1935, p 418.

Anastasi, Anne, Psychological Testing, The Macmillan Company,
New York, 1961, 657 pp.

Bingham, Walter Van Dyke, Aptitudes and attitude Testing,
Harper & Brothers Publishers, New York and London, 1937,
390 pp.

Brown, Julia S., Oberman, Mary L., and Swift, Yvonne Badder,
"Baccalaureate Students' Images of Nursing," Nursing Research,
23:53-59, January-February, 1974.

Edward, Allen L., Experimental Design in Psychological Research,
Rinehart, New York, 1960, 446 pp.

Elle, Martin Joseph, "Predictive of the Academic Success of
Freshman at Southern Oregon College," Dissertation Abstracts,
27:2875-2876, March, 1967.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and
Education, Mc. Graw-Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.

Frank, Edwina Dollie, "Image of Nursing Among College Freshmen
Women in New Orleans," Dissertation Abstracts, 31:3775 B-
4403 B, January, 1971.

Garett, Henry E., Statistic in Psychology and Education, Vakils,
Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1966, 491 pp.

- Gerstein, Alvin I., "Development of a Selection Program For Nursing Candidates", Nursing Research, 14:254-257, Summer, 1965.
- Gray, Bernoud, "The Differential Aptitude Test in a Military Academic Setting", Journal of Educational Research, 58:352-354, April, 1965.
- Guliksen, Theory of Mental Test, John Wiley & Sons Inc., New York, 1967, 486 pp.
- Gunter, Lauria M., "The Developing Nursing Student Part II Attitude Toward Nursing as a Career", Nursing Research, 18:131-136, March - April, 1969.
- Hoyt, Donald P., and Munday, Leo, "Predicting Academic Success for Nursing Students", Nursing Research, 14:341-344, Fall, 1965.
- Litherland, Ronald Lee, "The Iowa Tests of Educational Development as a Predictor of Academic Success in Iowa Schools of Professional Nursing", Dissertation Abstracts, 27:1240 - A, October - November, 1966.
- Magnusson D., Test Theory, Addison-Wesley Publishing Company, 1967.
- Mathis, Harry Ray, "The Validity of the American College Test in the Prediction of Academic Achievement in Community College of Appalachian Kentucky", Dissertation Abstracts, 33:3071 A - 3842 A, January, 1973.
- Oslund, L.A., "Adjustment Program for Nursing Students" Hosp. Top, 43:58-61, July, 1965.
- Plapp, Jon M., and Others, "Intellectual -- Predictors of Success in Nursing School", Educational and Psychological Measurement, 25:565-577, Summer, 1965.
- Roach, Mary Luke, "A Study of the Efficiency of Certain Variables in Predicting Success in High School", Dissertation Abstracts, 27:2075, January, 1967.

Seither, Frances G., "A Predictive Validity Study of Screening Measures Used to Select Practical Nursing Student,"

Nursing Research, 23:60-62, January - February, 1974.

Thomas, Barbara, "Prediction of Success in a Graduate Nursing Service Administration Program," Nursing Research, 23:156-159, March-April, 1974.

Traxer, Howard Wesley, "Determining the Usefullness of the General Aptitude Test Battery in Predicting Student Success in A Technical Vocational High School," Dissertation Abstracts, 27:970, October, 1966.

Wert, James E., Neidt, Charles O, and Ahmann, J. Stanley, Statistical Methods in Educational Research, Appleton - Century - Crofts Inc., New York, 1954, 435 pp.

ภาพผนวก

แบบสอบถามวิทัศน์คตอวิชาชีพอพยาบาล

กำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามแสดงคุณลักษณะ เป็นคู่ ๆ ที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน รวม ๔ ตอน ในแต่ละตอนจะมีประโยคสั้น ๆ ให้ท่านพิจารณาว่า

"ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นมากน้อยเพียงใด" เมื่อพิจารณาแล้วให้ตอบโดยการเครื่องหมาย

✓ หักตัวเลขที่กำหนดไว้ สมมุติว่าท่านกำลังพิจารณาคุณลักษณะคู่หนึ่ง ดังนี้

"ท่านคิดว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาที่....."

สบาย ๓ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ลำบาก

จะเห็นว่าข้อคำถามจะแบ่งเป็น ๒ ด้าน ตรงกันข้ามกัน คือ สบาย และลำบาก
ให้ท่านพิจารณาตอบเพียงด้านเดียวตามน้ำหนักของความรู้สึกของท่าน ดังนี้

ถ้าท่านตอบช่อง ๓ ทางด้านสบาย แสดงว่าท่านมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาชีพพยาบาล
เป็นวิชาชีพที่สบายมากที่สุด

ถ้าท่านตอบช่อง ๒ ทางด้านสบาย แสดงว่าท่านมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาชีพพยาบาล
เป็นวิชาชีพที่สบายมาก

ถ้าท่านตอบช่อง ๑ ทางด้านสบาย แสดงว่าท่านมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาชีพพยาบาล
เป็นวิชาชีพที่สบาย

ถ้าท่านตอบช่อง ๐ แสดงว่าท่านตัดสินใจไม่ได้ หรือรู้สึกเฉย ๆ

ถ้าท่านตอบช่อง ๑ ทางด้านลำบาก แสดงว่าท่านมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาชีพพยาบาล
เป็นวิชาชีพที่ลำบาก

ถ้าท่านตอบช่อง ๒ ทางด้านลำบาก แสดงว่าท่านมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาชีพพยาบาล
เป็นวิชาชีพที่ลำบากมาก

ถ้าท่านตอบช่อง ๓ ทางด้านลำบาก แสดงว่าท่านมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาชีพพยาบาล
เป็นวิชาชีพที่ลำบากมากที่สุด

๑. ท่านคิดว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่.....

มีเกียรติ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไว้เกียรติ
ล้ำค่า	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ก้าวหน้า
ไม่น่าเลื่อมใส	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	น่าเลื่อมใส
มั่นคง	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่มั่นคง
สบาย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ลำบาก
สวัสดิการไม่ดี	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	สวัสดิการดี
ให้ประโยชน์	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ให้โทษ
เสียเปรียบอาชีพอื่น	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ได้เปรียบอาชีพอื่น
มีรายได้มาก	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	มีรายได้น้อย
กว้างขวาง	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่กว้างขวาง
ก็	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	เร็ว
ไม่มีความสุข	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	มีความสุข
สำคัญ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่สำคัญ
ยากจน	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ร่ำรวย
มีความสามัคคี	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ขาดความสามัคคี

๒. ท่านคิดว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ท่าน.....

เบื่อหน่าย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	สนใจ
พอใจ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่พอใจ
ไม่ภาคภูมิใจ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ภาคภูมิใจ
ตั้งใจจะมาเรียน	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่ตั้งใจจะมาเรียน
ยกย่อง	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ถูก
ไม่ศรัทธา	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ศรัทธา
ยุ่งยากใจ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	สบายใจ
ชอบ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่ชอบ

ตัวอย่างการตอบ

"ท่านคิดว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ท่าน....."

พอใจ | ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | ๑ | ๒ | ๓ | ไม่พอใจ

แสดงว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ท่านไม่พอใจมากที่สุด

หมายเหตุ ในการตอบแบบ**สอบถาม** ขอให้ท่านตอบตามความรู้สึกหรือความคิดเห็น
ของท่านเองอย่างแท้จริง ขอรับรองว่าจะไม่เกิดผลเสียหายใด ๆ
แก่ท่านทั้งสิ้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือน

วิรัตน์ ตั้งใจรบ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓. ท่านคิดว่า การเรียนพยาบาลมีลักษณะเป็นอย่างไร

ทันสมัย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ล้าสมัย
✓ ได้รับความรู้น้อย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	✓ ได้รับความรู้มาก >
คุ้มค่า	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่คุ้มค่า
สนุกสนาน	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	เคร่งเครียด
ใช้ความสามารถน้อย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	✓ ใช้ความสามารถมาก
ยุติธรรม	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่ยุติธรรม
มีความเป็นประชาธิปไตย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ขาดความเป็นประชาธิปไตย
ส่งเสริมความคิดริเริ่ม	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่ส่งเสริมความคิดริเริ่ม

๔. ท่านคิดว่า การปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลมีลักษณะเป็นอย่างไร

มีเวลาศึกษากันกว่า	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่มีเวลาศึกษากันกว่า
มีอิสระ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่มีอิสระ
เฉื่อยชา	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	กระตือรือร้น
สะอาด	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	สกปรก
ไม่ปลอดภัย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ปลอดภัย
สะดวกสบาย	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ยากลำบาก
น่าสนใจ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่น่าสนใจ
เป็นผู้นำ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	เป็นผู้ตาม
น่ากลัว	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่น่ากลัว
ได้ความรู้เพิ่มเติม	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่ได้ความรู้เพิ่มเติม
บันทึกสุขภาพ	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่บันทึกสุขภาพ
เป็นตัวของตัวเอง	๓	๒	๑	๐	๑	๒	๓	ไม่เป็นตัวของตัวเอง

คุณภาพทางสถิติของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

1. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยอาศัยอัตราส่วนวิกฤติ t ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ตอนที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ตอนที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	8.2485	3	6.6250
	5.4590		6.6431
	5.0370		7.0184
	4.2773		6.8905
	2.8769		4.1134
	6.3348		8.4636
	3.8591		8.1484
	5.1749		6.4283
	4.3493	4	4.9569
	5.4355		12.0573
	5.1618		6.8096
	5.7227		3.1614
	2.7101		6.2445
	4.1700		5.6888
	4.3621		3.3938
2	7.5261		6.7526
	8.5552		2.5633
	9.3953		5.5135
	5.6042		4.7616
	8.0957		10.3925
	6.3793		
	8.4030		
	7.7456		

2. ค่าความเชื่อมั่น

2.1 Split-half Method

ΣX	ΣY	ΣX^2	ΣY^2	ΣXY	$r_{\frac{1}{2}\frac{1}{2}}$	r_{tt}
12252	11766	1271306	1175602	1221496	.9685	.9839

2.2 Kuder-Richardson (K.R.20)

N	N - 1	ΣS_1^2	S_t^2	r
121	120	92.1891	1061.5517	.9208